

M. N. MUSEUM KÖNYVTÁRA
Hírlap-könyvtár
Névedeknapló
1900. évi. 937.

C SURGÓ ÉS V IDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdsági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>Társzerkesztők: Dr. Nagy Sándor, ügyvéd. Matter János, főgimn. tanár. A lapot illető közlemények az utóbbi címére küldendők — Kéziratokat vissza nem adunk.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: V á g ó G y u l a könyvnyomdája, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők Hirdetések jutányosan számlátnak.</p>
--	--	--

Felhívás előfizetésre.

Mai számunkkal a „Csurgó és Vidéke“ a VIII. évfolyam második nyegyedébe lép. Bátran ki merjük mondani, hogy mind alak, mind tartalom tekintetében lapunk értéke emelkedett; munkatársaink száma még egyszer akkora, mint csak legközelebbi multban is volt. És még mindig újabb és újabb erők jelentkeznek helyből és vidékről, és jelentkeznek Budapestről. A munkatársak között öt hölgy munkatárs szerepel.

Széppróza, már mint tárca, elbeszélés, karcolat, elmélkedés, hála munkatársaink éber szorgalmának, bőven van; verseknek sem vagyunk szükségében, úgy hogy akár minden héten adhatnánk egy-egy mellékletet. Ámde ez lehetetlen. Egy lap ugyanis csak úgy virágozhatik föl, ha állandó előfizető közönsége van, amely, hogy úgy mondjuk, bizonyos helyi patriotizmussal viseltetik a helyi lap iránt, amely ha távolabbra vetette sorsa, örömmel üdvözli szülőhelye hírvívójét.

De egy-egy környék vagy vidék, a minő Csurgó, nem kevésbé érdekelve lehet a Csurgó és vidékebeli állapotok, hírek, ilyen vagy olyan társadalmi mozgalmak iránt.

Érdekelve lehet már azért is egy igen nagyszámu közönség: hisz a csurgói főgimnázium, a csurgói tanítóképző-intézet révén sok szál fűzi össze messze vidék fiait Csurgóval. Összefűzi jelenben a szülőket, összefűzi a multból azokat, akik itt nyerték a középiskolai és tanítói kiképzést és összefűzi mindazokat, akik akár hivatalos, akár nem hivatalos tekintetben Csurgóval többszörös érintkezésben állanak.

Ezek előrebocsátása után azzal az óhajással fordulunk az igen tisztelt közönséghez, hogy lapunkat pártolásban részesíteni kegyeskedjék: s mi viszont igérjük, hogy minden lehetőet megteszünk, hogy olvasóink meg legyenek elégedve a „Csurgó és Vidéke“ alakjával, tartalmával és szellemével egyaránt.

Minden torzsalkodást, személyi sértést kizárunk a lapból; a való leplezetlen igazságot azonban, a hol arra szükség van vagy lesz, teljes őszinteséggel, mint eddig feltártuk, a jövőben is feltárjuk.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyedévre 2 korona.

Felhívásunkat a nagyérdemű közönség b. figyelmébe újból is ajánljuk
Somogy-Curgó, 1900. márc. 31.

Hazaifis üdvözléttel
a kiadóhivatal s a szerkesztőség.

TÁRCA.

Az ifjabb nemzedékhez!

Rossz verset írni nem könnyű dolog:
Mert költő körme veszélyben forog.
A jó vers önként jó, önként terem,
Miként az ifju boldog szerelem.
De hol a rimet már keresni kell,
Olyan az mint fagyott káposzta-kel
Avagy ha jobban tetszik kelkáposzta,
Melyet dühös napád veled megosztta.
S keserves rossz a bírálóra,
Igy ám bizony, de így! —
Eszi a méreg eszi a mirigy,
Fortyan, majd duzzog minden szóra,
Minden kaján s irigy!
De van, akit fogj vallatóra
Van hát akit te szídj:
A bírálót a szerkesztőket
Szűz fűzfaköltőt kergetőket.

Sebaj ifju barátim!
Tovább is írjatok
— Legyen egy rimem: hát im —

Hogy engem szídjatok.
Mert dobván félre a rossz verseket:
Magam nyögök keservesebbeket.
Példát adandó, hogy rossz versírás,
Gonoszabb mint a kis gyermekírás.
Kerüljék hát a költő nyelvét,
Mert tollunk rim ellen sokat vét.
Legyünk inkább analfabéták,
Mint gyarló fűzfás rossz pleták.
Szeressük inkább a helyes prózát
Miként ételben ez, az a prózát.
Kell válogatnunk szóban és betűben,
Hogy érezzék az olvasók a szűben:
Tartalmas, lám, bár próza a neve
A mit akart, mindent jól meglele.
De im! Egy ifju nem is husz éves
Prózás mójében asszonyokra les.
Másik szerelmet vall és halni kész,
Holott csak érne készül az ész.
A harmadik már féltékeny leszen
S tan utcasarkon nap-nap áll lesen,
Hogy ötvenéves öszes imádottja:
Hol merre járhat, nincsen-e légyottja.

Ugy-ugy urak, a vers, az vers legyen.
Szegény szerkesztő hát mit is tegyen?
A rossz rimest és asszonantalan
Papirkosárba, hagyja ott aiant.

A kultusztárca s annak tárgyalása.

A kultusztárca tárgyalása előbbi években, hetekig, sőt a polgári házasság behozatala idején, hónapokig tartott; és dult a felekezeti vita ádáz fegyverekkel. Mióta a szabadelvű javaslatok törvénynyé váltak, enyhült az egykori vihar, s jött bár itt ott mennydörgéssel járó, de jótékony termékenyítő eső; míg ezidén szinte verőfényes napként üdvözölhetjük a kultusztárca-nak hamaros letárgyalását.

A hamaros letárgyalás különben nem azt jelzi, mintha a közoktatásügy véglegesen helyes alapokon nyugodnék, nincs tehát mit tárgyalnunk. E tekintetben a vallásügy sem olyan, hogy, mint szabadelvű államnak szabadelvű fiai, szinte ringatózhatnánk az elfogulatlan felvilágosodottság karjaiban. A gyors letárgyalás csak annyit mutat, hogy gavalléroskodtak a pártok a nagybeteg miniszterrel szemben, hogy ezzel a vallás- és közoktatásügy terén szerzett érdemeinek is adózzanak, hogy továbbra is kitartásra buzdítsák a szép iránti érzék fejlesztésére vonatkozó törekvéseiben és általában a humanizmus ápolásában.

A kultusztárca tárgyalásában azonban van még mindig egy pont, a mely a szabad haladást, a nemes versenyt szeretők előtt visszatetszést szül év-év után s a magyar kulturáért, jobban mondva a magyarságért lelkesülőket ki nem elégítheti.

Verseny nélkül nincs haladás. De, ha a verseny arra tör, hogy leszorítsuk

A rossz prózával épügy tennie kell,
Mert próza között sok burjánra lel.
Ám minden szépet, a mit csak kapunk
Továbbra is közölni fog lapunk.

Matter János.

Rövid elmélkedések.

(Az első közlemény a f. évi 8-iki számban jelent meg)

Irja: ANDROMEDA.

A barátkozó.

Nincs jobb, mint a jó barát. Csakhogy ma már nehéz találni Orestest és Piladest. Ma inkább csak barátkozókat látsz s meszsziról sem sejtéd, miért.

Egyeseknek szinte mániája a rögtöni barátkozás.

Leülsz egy pohár sörre, borra. Melléd telepszik egy csak névleg ismerősöd. Az első pohárnál dicsér a barátkozó; második pohárnál annyi sok jó tulajdonodat látja, hogy szinte pirulsz nagy je'enségeid miatt; harmadik koccintásnál pedig nyakadba ugrik s mert te vagy a legtökéletesebb ember, kér, hogy ajándékozd meg barátságoddal.

Akarva nem-akarva beadod derekadat, puszikodol. Te csak „pertu“ és vezetők-

és piszkoljuk embertársunkat csak azért, mert protestáns, másikat, mert lácókra is elmegy, harmadikat, mert föltett kalappal imádkozik: az ily verseny már nem szép, nem nemes.

A kultuszárca tárgyasánál a nem nemes versenynek ilyes kiszögelése mindig látható. Valóságos vadhajtások a fel-felhangzó beszédek. — Van bennük nyilt és burkolt antiszemizmus; van barátfalás; van végül üldözésért való panaszkodás épen a leggazdagabb és óriási privilegiumokat élvező egyház részéről.

A vallásügy kényes dolog. Becsülje kiki a maga hitvallását, a másét azonban ne bántsa és ne hivalkodjék azzal, hogy az ő intézetei mintaképek, Mai nap az állam intézetei a mintaképek, a felekezeteké — tisztelet a kivételeknek — hátra maradnak. — És ez nem csoda. Az egy r. k. egyház kivételével, melynek óriási a vagyona, a többi egyház roskadoz a sok teher alatt. Szóval államsegélyre szorúl, annál inkább, mert még a dúsgazdag egyház intézetei is igénybe veszik az államsegélyt.

A vallásügynek legnagyobb baja különben az, hogy nálunk nemzetiségi egyházak is vannak, u. m. szerb, román kel. és román róm. kath. egyház, van katolikus rutén, sőt örményegyház, de római katolikus magyar egyházunk maig sincs, s ugylátszik, hiábavaló volt a zarándoklat, mit a rutének nem is oly régen megeselekedtek a magyar liturgia ügyben. A potior pars vincit, a minor pars devincitur. Hogy aztán a magyarság oláhhá lesz e vagy nem, az mindegy az egyháznagyok előtt s ha felényire olvad is le a magyarság, mert in gloriam Dei történt, egy kis mea culpaival nyugodtan szállnak le sirjokba a magyar kat. egyházat elenzők.

Ha a zengi egyházmegyében glagol nyelven — régi szláv nyelv — mondhatják a misét horvátjaink s ha a gör. kat. oláhok oláhlul végezhetik isten-

tiszteletüket, miért ne végezhetnék magyar nyelven a rutének az istentiszteletet s miért ne akkor, mikor az egyházi könyvek nyelve rájuk nézve holt nyelv; és miért ne akkor, ha maguk kéri a magyar liturgiát, mert ezzel is közelebb akarnak férközni a haza szívéhez és meg akarják mutatni, hogy eltérő egyházi szertartások mellett is egyformán szerethetjük a bazát, illetőleg, hogy a haza s ezzel minálunk a magyar haza, azaz magyarság mindenél előbbre való.

A hazától kifelé gravitáló elemeknek sok a privilegiumuk, a hazához híven ragaszkodóknak legszentebb óhajatait sem szabad teljesíteni.

Sok nyelvű állam vagyunk, többféle felekezetre oszlunk szíjjel. A többnyelvűség és felekezetiesség mellett is egységet teremthetnénk egymás között. Itt határozottan a vallás- és közoktatásügynek hazafias és szabadelvű irányban való vezetése bizonyulna leghatásosabb eszköznek ezen egység előteremtésére.

A jó vezető most nem hiányzik; de, mert kellő anyagi eszközökkel nem rendelkezik, csak lassan építheti fel a szeméi előtt lebegő magyar kulturát s ezzel a valódi magyar államot.

Az iskola a fő. Minél több iskolát állít föl az állam a nemzetiségi vidékeken s minél több iskolát igyekszik szorosabban bevonni az állami felügyelet alá: annál inkább erősödik és domborodik ki a magyar államnak magyar típusa, annál inkább tűnedezni fog a felekezetiesség és nemzetiség ádáz harca.

Iskolák államosítása jöjjön el a te országod; egyházi tulságoz privilegiumok hatalma és dícsősége kellő korlátok közé kerüljenek Amen!

— 78.

H i r e k.

— **Gyászrovat.** Kassay F. Mózes, a ki ez előtt évekig Csurgón adóhivatali számlellenőr volt, folyó hó 26-án 42 éves korában elhunyt Kaposvárott. Három gyermeke és özvegye gyászolja és érzi korai elvesztését számos csurgói és kaposvári jó barátja. — Beke poraira!

han elhunyt Kaposvárott. Három gyermeke és özvegye gyászolja és érzi korai elvesztését számos csurgói és kaposvári jó barátja. — Beke poraira!

— **Esküvő.** Torma János, helybeli derék iparosunk március 25-én tartotta esküvőjét Sarkady Mariska kisasszonnyal. Gratulálunk az új párnak. — Laufer Mór a csurgói takarékpénztár pénztárnoka április 29-én déltán 4 órakor tartja esküvőjét Friedfeld Clementin kisasszonnyal Légradon.

— **A tavasz** egyháziilag Józseffel (márc. 19) csillagászatilag március 21-én köszöntött be. Valósággal azonban másként van, mert tavaszt eddig nem élveztünk. Az egész márciusi időjárás olyan szeszélyes volt akár egy vén kisasszony. Reggel mosolygott csak a nap, délfele borult a látóhatár, délben eső szakadt, este szelvihar támadt, éjjel fagyott; de ugyanez megfordítva is áll. Hóvirágot és ibolyát ugyan bőven tehetett szedni, de tulajdonképeni tavaszi mulatságot nem sikerült látnunk s nem különösen az ifjuság körében, mely labdázni szokott, most pedig a labdázás sportját úzni szinte lehetetlen volt s legfőkébb paraszt gyerekek dobálták egymást kövel illőbb játék helyett. Március 28-án menyörgéssel járó szinte nyári záporunk volt; 29-én hűvösödött az idő s 30-án egész téli tájkép tárult szemünk elő. Igazán furcsa egy tavaszi hónap volt a március.

— **Az utak és a fásítás.** Örömmel közzöljük s nagy elégtételére szolgálhat a múlt szám vezércikkirójának, hogy a Cseke erdő kezdetétől egészen az ihárosi határig almafákkal lesz körülültetve az országut, hogy jövő évben az iháros-berényi országut mentén hasonló történjenek. A csurgói országut mentén már annyiszor elparentált akácfa helyére is a jövő évben — mint hírlik — szintén más fák jönnek. Csak előre!

— **Ihárosi bucsu.** Gyümölcsoltó Boldogasszonykor van az ihárosi bucsu. Különbözőképen szokott sikerülni. Mert Boldogasszony napja néha a husvétii nagyhébe esik bele s akkor legfőkébb passiót zengedeznek az egyházbeliek, de nem világi éneket; némelykor havas időbe, mint tavál, a mikor, mert befűtött az utat a hó, szinte megközelíthetetlenül vált iháros. — Most a bucsu igen jól sikerült. Még a vízfelhajtó szelmőtor is megállott, hogy ünnepeljen s ne vizet igyanak az emberek, mikor egyeb nedűt is ihatnak. Boros volt ugyan az ég délelőtt, de délben oszladoztak a felhők; uzsonna idején sütött a nap, este csillagok tündököltek az égen. — Sátor, sátor mellett állott a templom közelében és vette a közönség a sok holmit s vette esetleg egyik-

nevén szólított udjondsült barátodat, míg ez Dinit csinál Dénes keresztnevedből, kedves Gabi a lisztes Gábor névből s Ábrist Ábrahámból.

Ez még hagyján, ha egy helyben lakol a barátokozóval. Hagyján, mert az avatlanok bihetik, hogy hosszabb lévén már az egy helyben való tartózkodás szíami ikerként összeforhathat barátoddal, akit ha kerülsz, eléd áll s legnyájasabban beszél veled. Még nyájasabb, ha feleségeddel sétálsz s noha feleségedetelöbb alig is ismerte, megállit és „kezét csokolom Nagysád“ szóval egész bizalomassággal közli, hogy tegnap kedves Gabimmal az „Oroszlán“-nál találkoztunk s kedves férje ugy mulattatott ölcseivel, hogy szinte megpukkadtunk.

Az asszony persze néz ilyenkor, miként is lehet, hogy férje — aki saját bevallása szerint az irodában ült — élcelődött az „Oroszlán“-ban s mint lehet, hogy épen ezzel az unszimpatetikus emberrel ivott brudert?

Persze, azt a férj hitba magyarázza, hogy csakugyan a hivatalban volt és pusztán csak egy feketére tért be a vendéglőbe s bár hivatalos órából tíz percet sikkasztott de azt is akaratlanul; hiába mondja, hogy nem volt nagyobb muri: mindig marad az asszonynál némi gyanakodás. Természetes, ha ez a gyanakodás állandó marad, másik végtelbe ragadja a férjet s mulatoz először a

nem hivatalos időben engedélyezett időn túl, s mulatoz esetleg midőn hivatalos órai vannak, csupa truchból a barátokozóhirtelenkedése és a valót hinni nem akaró feleség miatt. De legszöbb a barátokozó a nagymurinnál. Föláll, dikciózik s barátságot iszik a társaság összes tagjaival egy már öszülő férfiu, azzal a kikötéssel, hogy az összes jelenlevők brudert igyanak.

Minthogy a barátokozó mondja, ugy lesz! Ilyenkor még a legkomolyabbak is keresztnevéen kezdik szólítani barátaikat; de Petert mondanak Pál helyett, Jakabot Jenő helyett.

Harmadnap rzonban rá sem ismernek egymásra a hamais jó barátok s megesik, hogy még az egyelybeliek is háromszor iszszak meg a „pertu“ poharat, míg a vidékiekkel szinte mindannyiszor, a h ányiszor csak találkoznak a már réges-régi pajtik.

Elgőzölgött a szesz, elmúlt a porfelleg, látják a régi tszta fényt s napot, hogy ujra a mámor s a gőz fellegébe kerüljenek, ujra bruder legyen a már többszörös bruder.

A barátokozásnak azonban egyéb elő-

nyei is vannak. Mulat a barátokozó és rendel. Danol, pusizza a cigányt, de tányérára nem rak. Midőn fizetése kerül a dolog, régen eltűnt a hü barát, hogy másnap szinte méltatlankodással vegye tudomásuf, hogy minek fizettek ő helyette is, mikor az egész cekket ő akarta fizetni (naér persze csak gondolatban, nem pedig valósággal).

Nos a barátokozó ezenkívül váltót is irat alá egy másik barátokozásra hajlandóval. Ezek a nobile par fratrum A pénzfelvevő tejben, vajban fűrészi a zsváló pajtit, finom borokkal traktálja lelke felét: a mikor szinte váratlanul lelebben a titkok fátyolva s a csak nemrég is teljes kedvteléssel vendégeskedőnek arca komor színt ölt. Kiderül, hogy a nagy vendégeskedést tulajdonképen ő tartotta, sőt reá fizetett, mert százakig megy föl a váltó, melyet zsvíralt s a váltónak harmadrésznai összegéért rizlingit ihatott volna akár egy éven keresztül is.

A barátokozóknak legveszedelmesebb fajtája a házibarát. Mindig szarvat hordozó férj körében van és még sincs a körében. Árukkodik a férjnek az asszonyra, hogy ezzel, azzal s étél, de elhallgatja, hogy kivel turbékol. Fizet a férjnek pezsgót, vacsorákat rendez az asszony bőkezűségéből, avagy a férje zsebéből s megaprehendál még a tréfás szóért is, mely sérti szepőteleen karakterében, ha élelképen a szarvhordó férj házibarátjának az udvarlászót csak említeni is merészeli.

A könnyen barátokozótól óvjon mindenkit az Isten. A jó barát, az kincs; de itt is sokszor igazat a jó mondás: Uram ments meg barátaimtól ellen-ségeimmel már elbánok.

(Folytatása idővel következik.)

másik csurgói azt a mézes kalácsot vagy cukorsüteményt hazamenőben ajándékképpen, melyet már 3 héttel előbb is megkaphatott volna Csurgón. — A kocsmák persze telve voltak s hangzott a duhajnáta. — Amint tudósítónk mondja, a plébánián igen szép társaság gyűlt össze, a kántor urammal hasonlóképpen. — Ez utóbbi házánál való tréfás anekdoták közül kettőt sikerült följegyeznie tudósítónknak. Egyik, hogy mikor odavaló, mondjuk: Pincér József folyamodott a jószágot bérlő urasághoz

Nagyságos Lovag Ur!
helyett

Nagyságos Lovak Ur!

cimen. — Persze a kérésével elutasítottatt. A másik a csicsóiaknak az esete, a kik állítólag még a megboldogult báró Inkey József idején beállítottak Berénybe a köztisztviselők örvendő urasághoz és kértek tőle az urasághoz tartozó szent Flórián szobrot,

— Miért akarják ezt a szobrot, kérdezte az áldott öreg ur?

— Hát, kérjük atyásként, azért, hogy mivel Szent Vendel szobrunkat ledöntötte és összetörte a szélvihar, az itt fölösleges Szent Flóriánt állítsuk fel, Szent Vendel szobrunkat. Több is volt, de ki tudná elszámolni a sok jót és tréfát, mely ilyenkor megeshik.

— **Április elseje.** Ma már nem divik annyira, mint csak két-három évtizeddel előbb az április elsei bolondjátéka. Az ügyfogyottakkal városzerte kerestettek az üvegmoszart és üvegmoszárutót: a jó barát egy másik határba küldötte jó barátját, hogy N. N. főnök sürgősen hivatja, pedig abból egy szó sem volt igaz. Volt a régi április elsején sok kedélyesség, de volt parasztság is. Talán jobb, hogy ma már nem járják az emberrel az áprilist a bolondozni szeretők, mert az évnek akármelyik hónapja beillik sokszor áprilisként.

— **Valóságos jótéteménynek** ösmerek mindazok, a kik használták az „**Exikator**“ gyógyfűkivonatot, mely a hajhullás ellen a legbiztosabb hatásának bizonyult. A tapasztalás szerint igen jó hatású ez a szer a fejbőr-betegségek ellen is, valamint meggátolja a korpaképződést, a hajzatot elősegíti a növésben, szép fényt kölcsönöz neki és feltűnő puhává teszi. Azért tanácsos, sőt ajánlatos, hogy, aki a fenti betegségben szenved, tegyen kísérletet egy próbaüveggel, és háládatos lesz örökké. Megrendelhető a feltaláló és készítőnél: Dobó Nándornál, Budapesten, Nefelejcs-utca 27. szám alatt, vagy pedig Török József gyógyszerésznél, Király-utca 12 sz. Egy üveg postai küldéssel 2 kor. 40 fillér.

— **Az Országos Eötvös-Bizottság** köztudomás szerint e tavasszal közrebozsátja b. Eötvös József összes munkáinak végleges kiadását. Mint általánosan tudva van a nagybeesű kiadás (20 kötet; 400 iv, 40 frt.) tiszta jövődelme b. Eötvös Loránd ajándékából a Tanítók Házának fenntartására fordítottik melyben — Budapesten és Kolozsvárt — szegénysorsu tanítók és tanárok fiai nyerneik főiskolai tanulmányaik alatt részben ingyenes ellátást. A bizottság széleskörű munkálkodása — élen Széll Kálmán, miniszterelnök, gróf Karolyi Tibor, a főrendiház e'nöke, Wlassics Gyula, Jókai Mór, Beöthy Zsolt stb. állanak — s a kulturális és jótékony cél egyesülése már eddig is igen szépszámu előfizetőt szereztek. Sajnos, hogy Csurgóról, a mirő a b. küldött Eötvös előfizetők névjegyzéke tesz tanuságot, még senki sem fizetett elő. Azonkívül sem kaszinónk, sem tanítóképzőnk, sem gimnáziumunk nincsenek az előfizetők között. A kaposvári all. gimnáziumot sem látjuk felírva az iven. Vidékünkön csak báró Inkey István fizetett elő.

— **A barackfa virágzása.** A barackfa virágzásnak idejét már egy pár éve jegyzem, de fel szoktam jegyezni az első fecskét

tavasszal s az utolsó ősszel, az első hóhullást s az utolsó havazást. A barackfa 1894-ben márc. 21-én virágzott, míg 1895-ben április 14-én virágzott ki. 1896-ban márc. 26., 1897-ben márc. 21., 1898-ban márc. 26., 1899-ben márc. 17. 1900-ban március 29-én láttunk kibujni egy-két barackvirágot. De a mostani időjárás mellett valószínű, hogy egy hét is eltelik, míg teljes díszben látjuk majd a barackfát. Valóságos szélsőségek jönnek elő, mint pl. a 94-iki és 95-iki barackvirágnál látható bár ugyanezekben az években az első fecskét április 2-án már láttam.

— **A legizletesebb** asztali víz a „**Kristály**“ szent-Lukácsfürdői hegyiforrás, mely mint egészséges ásványvíz, több száz orvos által ajánlva van.

— **Könnyű pénzszerzés.** Beck Dániel, szigetvári vendéglős íróasztalának fiókjából néhány hét óta 200 koronára rugó összeg tűnt el apránként. A tolvajtársban Simon Ferencet, a káros szolgálatában álló bérszolgát találták bűnösnek. — A szolgát nyomban letartóztatták s a kaposvári kir. ügyészségnek gondjaira bízta.

— **A partok aláasása** még mindig tart, avagy lehet, hogy az óvárosi temető felé már nem. De, mert valamikor nagy volt az agyaglercolás, esős időben ez a part ismét mindig bomlik, omlik, hogy az óvárosban a vasút alatt elhuzódó partot most is minél szorgalmasabban aláassa a pógár ha valamit tapasztani kell. Amíg egy-két év múlva egész a sínpárig értünk s a pálya meglazulása miatt holmi erccii katasztrófáknak lehetünk szemtanúi, esetleg részesei. Figyelmeztető tábla és szigorú büntetés kiszabása talán segíthetne a dolgon.

— **Jakonyai osondélet.** Gergő János, csokonyai lakos házában márcus hó 23-án egy ismeretlen egyén éjjel a szekrény fiókjában kotorászott. A gazda fölébredett, a tolvajt megzavarta, a ki keréket oldott. Visszamaradt kalapja révén Balázs István lakatos inasra gyanakodtak. — Ugyancsak Csokonya községben ugyanazon a napon Bakos János és Erdély Jánosnéi — kamrájuk alkulesal felnyitattván, — 8 korona értékű holmi tűnt el. Még egy harmadik betörés is volt Csokonyán március 23-án, amennyiben az izr. templom ajtaja fel volt törve, de, mert a templom perselyében nem volt semmi, lopás nem történt. A lopások és betörések szerzője e két utóbbi helyen is Balázs István volt, a kit márc. 28-án elfogtak s a nagy-attádi járásbiróságnak átadták.

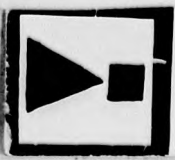
— **A magyar nemzeti zarándoklat,** a hercegprímás és a püspöki kar vezetésével április 24-én indul Rómába a déli vasút budai pályaudvaráról. Az 1900. szent esztendő, valamint a katolicizmus 900. éves jubileuma egyformán vonzza az érdeklődőket. Mágások, országos képviselők, kispapok, tudósok, ügyvédek, papok, orvosok, azonkívül egyszerű földművesek is vesznek részt a zarándokmenetben, a melynek kimagasló pontja lesz a Lateránban tartandó magyar istentisztelet, a hol II. Szilveszter pápa van eltemetve, a ki Szent István királynak küldötte 900 évvel ezelőtt a magyar szent koronát. Az istentiszteletet Vaszari biboros primás tartja az ünnepi beszédet pedig Fehér Ipoly, pannonhalmi főapát mondja. A zarándokokat, a 90 éves agg XIII. Leó pápa ünnepi kihalgatáson fogadja. A zarándoklatot a püspöki kar megbízásából rendezi a magyar katolikusok római zarándoklatát rendező bizottság irdája, mely Budapesten, az I kerületben, krisztinavárosi plébánia épületében van. Kívánatos, hogy a jelenkezés április hónap 10 ig befejeződjék, hogy az egész előmunkálatot zavartalanul lehessen teljesíteni.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

— **Komoly irány,** könnyed szellem határozott nemzeti törekvés jellemzi a „Magyarország“ politikai napilapot. Nem hajlong ide-oda, nem úzérkedik pontikái meggyőződéssel, egyenes és nyílt mint a magyar ember lelke, azért fért annyira közel a magyar nemzet szívéhez. A „Magyarország“ fél évtizedre visszanyúló multjában páratlan előhaladást tett. A művelt magyar társadalom befogadta, megkedvelte és nagyra nevelte, úgy hogy ma már a „Magyarország“ a legterjedtebb és legolvasottabb lapja a magyar közönségnek. A „Magyarország“ valósággal irányt szab és egyesíti maga köré a művelt magyar társadalmat. Bartha Miklós az ő páratlanul ragyogó tollával megragadja az elméket, úgy hogy politikai és társadalmi különbség nélkül mindenki meghajlik az ő tollának szépsége és varázsereje előtt. A „Magyarország“ minden sorában komoly és emelkedett, nem hódol a modern léhaságoknak, de eleven, gyors és szórakoztató. Azért kedvelt lapja a magyar családoknak. A „Magyarország“ felelős szerkesztője Holló Lajos országgy. képviselő, kivüle közéletünk és iróink kitűnéseinek egész sorozata tartozik a „Magyarország“-hoz, így Inczedy László, Pazmányi Dénes, Móra István, Vértessy Arnold, Bartók Lajos, Szabóné Nogall Janka és a régi és új irói nemzedék sok más jeles tagja. A „Magyarország“ előállítási módja a modern technikai haladásnak igazi példaképe. Béccsel, Berlinnel és az ország nagyobb városaival direkt telefonösszeköttetéseket tart fenn, híreit és tudósításait a leggyorsabban és legalaposabb forrásokból meríti. Ez teszi lehetővé, hogy a „Magyarország“ a többi lapokat egy félnappal megelőzi. A „Magyarország“ reggel már az ország legtávolabbi részeiben is ott van. Hozza a kimerítő országgyűlést, a bel- és külföldi tőzsdei tudósításokat, kitűnő regényeket, tárczákat stb. stb. A „Magyarország“ előfizetési ára egy évre 28 korona, negyedévre 7 korona, egy hóra 2 korona 40 fillér. Az előfizetési pénzek postautalványon a „Magyarország“ kiadóhivatalába, Budapest, küldendők.

— **Kossuthnak leghivebb arcképe 1849-ből** Remek kiviteitű arcképe készült el a nemzet atyjának. Gróf Kreith Béla a budapesti Kossuth-muzeum alapítója, régen fárad azon, hogy a szabadságharc legnagyobb fiának képeit hiv reprodukcióban terjeszsze. Most jelent meg Kossuth Lajos életnagy arcképe gyönyörű fényképanyomatban. Ez a kép az eddigiek közt Kossuthnak legtokéletesebb, leghivebb arcképe 1849-ből, tehát abból a korból, a mikor küzdelmeink és dicsőségének zenithjén állott. Mint ilyen kétszeresen drága ereklye, mert ebből az időből nincsen róla híven készült képünk. Ezen az arcképen minden ott van, ami benne nagy volt: a tűz, az elszántság, a hazáért és nemzetért való rajongás, a szabadságérti lelkesedés és a lángész ihlete. Kossuth Lajos ilyen volt, csakis ilyen lehetett. Valóban nemes és hazafias szolgálatot teljesítettek azok, akik ezen legujabb Kossuth-arcképet a magyar közönség számára megtelemtettek. Ne hiányozzék ez a kép egyetlen házból, egyetlen körből sem. Ez életnagy arckép ára csak 6 korona 80 fillér. Az 1848 — 49 évi ereklye-muzeumban Budapest, IV., granátos-utca 14. Szabadságharcunk hőseinek és vértanúinak emlékeinek e pantheonát támogatja mind, aki e becses képet megszerzi.

— **Herczeg Ferencz** leggenialisabb iróink egyike szerkesztésében megjelent „Uj Idők“ szépirodalmi képes heti lap előfizetési ára 1 évre 16 kor. fél évre 8 kor. negyed évre 4 kor. Megrendelhető

tőlük. Sárka furesán kezdi érezni magát, talán, hogy a zavarát leplezze, lehajol egy virágot.

— Kérem nagysád, adja nekem ezt a virágot.

— Nem adom, van itt elég az utban, haloljon le érte.

— De nekem ez kell, ezt szeretném.

A leány nem akarta kérdezni, — miért éppen ezt? — anyu jött.

— No itt van, fogadja mint hálám jelét, a miért az előbb úgy megszekirozott.

A férfi nem figyelt a szavakra, átvette a rózsát, és megsokolta a kis kezét.

Sárka elkapta kezét. Nini tudna ez a Szántó érdekes is lenni, csak ne lenne olyan komoly, így mintha többet érne az udvarlók unott seregénél.

Hanem a férfi alighanem megbánta az előbbi gyengédségét, mert újra csipkelődni kezdett.

— Látja nagysád, ez a bicikli costüm nem áll jól kegyednek, talán minden ruhája szebb ennél.

Sárka elnevette magát.

— Ne gyerekeskedjék Szántó! Maga sokat, sok önmegtágadást kíván a nőtől, hisz ma már minden magunkfajta lány hódol ennek a sportnak.

— Ki is forgatja őket nőies voltukból.

— De hallja — nagyon romantikus.

— Részben nagysád! — Lássá, én ideálizálom a nőt; legyen a nő gyengéd, művelt, de nőies, túllolom a nőben, pláne a lányban a férfiaságot. Ne mosolyogjon nagysád, ha megértene, nem mosolyogna.

— Azt hiszem megértem, ideált keres, a kinek a földtől messze, magasan, valahol a csillagokban kell születnie.

— Csalódik. Én többre becsülöm a tűzhely melegét, a csillag hideg ragyogásánál, a fény, a pompa engem nem vonz, nem vakít, nőt keresek, edeset, gyengédet, ki a külsőség hiányát lelke nemes voltával pótolja, a ki megértsem engemet, ki erőt adjon az ölethareban; üdítsen fel, ha elfáradtam a ki szeressen és szerelemből mondjon le értem sok üres cifra szokásról, — fájdalom a mai modern lányok között ilyen nő nem található!

Olyan hévvel beszélt, hogy Sárka önkénytelenül megállott.

— Miért mond nekem ilyeneket?

— Mert akarom, hogy maga megváltozzék, hogy olyan legyen, minőnek én óhajtom. Akarom, érti? akarom.

Remegett a férfi.

Sárka duzzogva vonogatja vállait.

— Már pedig én ilyen asszony is leszek.

Es könyörög amaz.

— Dehogyan is lesz, hisz jó a maga lelke, csak ilyennek nevelték. Változzék meg edes Sárka, láthatja, mennyire szeretem, tegyen boldoggá, változzék meg és legyen az én aranyos, pici feleségem.

Elhallgatott.

Sárka csak állt, felébredt a lelkében valami diadallal vegyes bántó érzés, a mostani győzelem öröme, és az eddigi mellőztetés ke erúsége meg akarta bosszulni magát, oda akarta kiáltani, hogy — süsse meg az eszméit, — de mikor odanézett az ifjú athléta természetére, könyörgő beesületes szemébe, akkor ígézet ragadta meg a lelkét, hogy szőkefürtös feje odaborult a Szántó Elemér karjai közé s gyorsan előtörő könyek között mindent bevallott, mindent megígért, hogy jó asszony lesz, hogy már régóta szereti Elemért és hogy — többé soha, de sohasem fog biciklizni!

Göcsejben.

A tüzoltóknak február 24-én tartott hangversenyyel egybekötött mulatságán felolvasta:

Dr. Horváth József.

Meg vagyok róla győződve, hogy professort látván magunk előtt, félnek a témától, melylyel önök megismertetni akarom. Különösen a diákos mamák és apák arcán látom az unalomtól való félelmet, mintha csak hallanám, amint szomszédjukhoz hajolva suttogják: „No, egy professor

ugyan miről is beszélhetne másról, mint szegény fiaink gyöttréséről, mit paedagógiauk csúfolnak.“ Nos tiszt. közönség, ilyesféle aggodalomra nincs ok. Még csak a mai esethez méltónak nevezhető témával sem foglalkozom, mert a tüzoltáshoz nem értek s így nem beszélhetek a mászó s tolóletrák alkalmazása módjáról, a szivattyúk szelepeinek rendeltetéséről stb.

Hanem hát ott élve én, a gyüttment, az óvárosban a nőmet, a gyökér közt s hallván őket gyakran órák hosszág elbeszélgetni s egymástól ötször, hatszor elkövetkezni s az otthonvalókat tisztoltetni, eszembe jutott a magyar köznép, de nem a somogyországi, melyet eléggé nem ismerek, hanem az én földieim, a göcsejiek.

Göcsej! Ugy-e bár mosolyogni méltóztatnak; hisz önök előtt is ismeretes az a sok furesaság, mit ez a szó magában foglal. Göcsejre szokták fogni mindazt a fonákságot, mit az egygütyű emberek valaha elkövettek. Hogy a ketyegő fenét, már t. i. az órák Göcsejben verték agyon, hogy a templom tornyának kiugrásain nőt fű legelésére felhúzták a község bikáját s mire felért, nyelvét bitogította, nem azért, mintha a göcsejiek hite szerint kanyaréntanyi akarta volna a zöldet, hanem mert páróját kiadni kényszerült; hogy meguszták a hajdinát szőke víznek nézve azt a holdvilágnál, mindezt és még sok egyebet a hagyomány s a rosszakarat Göcsejre fogta rá.

Természetes hiúságból minden göcseji ember kész letenni a főeskt, hogy ez mind nem náluk esett meg. Rakenik hát a veszprémmegyei ráfótiakra. Ezeken esett meg — mondja a kicsufolt göcseji ember — mindaz, mivel Göcsejt rágalmazzák; ezek vitték az erdőn köröszte a létrát, mikor az erdő tulso szélén egy fán talált madárfészekből zöldkányafiókákat akarván leszedni kivágtak minden fát, mi utjokba esett.

Szegény göcsejiek! Ha keresik önök a térképén azt az országrészt, melyet az én kigunyolt földjeim lakaak, megtalálják Zalamegye déli részében; beleesik a megye székhelye. Egeszég is, de szíve Göcsejnek Nova mezőváros.

Ha nem találják unalmasnak önök, kísérjenek el engem Göre Gábor bíró ur országába, melynek lakói furesán beszélnek ugyan, de származasukra nézve a kutató tudósoktól nem egy történeti helynév s táj-szólásuk után egyenesen a hunok utódainak ismertetnek el. Ez a nép tehát 1000 évi birtoklásnál több joggal bírja vidékét.

Göcsejbe tervezett kirándulásunkban elérünk Tófej községbe. Álljunk csak meg kissé. Próbára teszem az első göcseji embert, kivel találkozunk. „Göcsejben vagyunk e már, atyafi?“ — Földim megütöközve néz szemem közé és sértődve odaveti: „Ez Csertamellék.“ — Tovább folytatva utunkat, újabb községbe érünk. Ugy-e bár azt hiszik, t. utitársaim, hogy most már Göcsejben vagyunk? En igennel felelek, de nem így a Csömödér falubeli földi, ki kérdésünkre, hogy Göcsejben vagyunk-e már: „Nem a — mondja — halom mönyenek ittenek lenek, ottannek meg főnek; osztánnek a hun az a torontalan templom van, a már Göcsej.“ — „Tehát a következő falu lesz az, ugy-e?“ — „Az az.“ — Mi nem sajnálva a fáradságot, begyalogolunk Ortabázára s itt már bíró uramtól tudakoljuk meg, hogy hát Göcsejben járunk-e. „Ez a falu már nem az, — feleli ő — a másik volt az, a melliket ehagyni tetszött.“ Ime a göcsejiség tagadásának furfangja. Hogy ez mily általános a zalamegyei embernél, azt fényesen bizonyítja az is, hogy az én kedves postamester barátomnak nagyobb gorombaságot nem mondhatna senki, mintha ráfogja hogy göcseji. Igaz-e, nem-e, arról hallgatok; ilyen nyilvánosan nem merek színt vallani. Pedig hát van ám e vidék népének a hűneredeten kívül még egyéb oly vonása is, a mi dic ekvés tárgya lehet. A göcseji földmives — bár a gazdálkodás ezen ágát nem modern alapon üzi — a Csertamellék jó részén elsőrendű acélos luzát termel, földje tehát jó. Házi ipart is üzi s Heaman Ottó bizonyára nem felejtett el az ipari termékekből néhány jellemző darabot felvenni

sokat erő gyűjteményébe, melyet a világnak Párisban fog bemutatni. Munkásság, becsületesség, a beszédben nyíltság, józanság még azok a tulajdonságok, melyek jellemzik a népet. A magyar konzervatív hajlam erősen tartja magát náluk; csupán házassági téren követik a divatot, mert kiváló előszeretettel érdeklázasságokat kötnek. E szempontból nem irtózik a legény botlott leányt is elvenni, ha különben vagyonos. A házasságok hűségéhez szó nem fér; de a nő férje halála után két hetet sem vár be s újra férhő mögy. Nem volt még alkalmam ily gondolkozásért felvilágosítást kérni valamelyik göcseji kétszeri menyecskektől, de körülbelül eltalálnám válaszáat: „Az első uram, mint minden göcseji férj, zsarnok volt, hát nem érdemli meg, hogy busullak utána.“ Persze a második se lesz jobb ura az asszonynak, de ha ez is az első után találna költözni, a menyecske vagy talán már néni harmadszor is élettársul szegődik egy újabb zsarnokhoz.

(Vége következik.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Névtelen és ismeretlen aláírású közleményekre nem válaszolunk. Bertől nem mentes leveleket el nem fogadunk.

— L—i Marcali. A nevezett cikk íróját sem személyeskedési viszketeg, sem érdeke nem vezette, mikor egy példára rámutatott, nem a tulajdonosok, hanem az utgondozók figyelmeztetése céljából. — Az utak s a fásítás cikk írójának háza eddig nincs s valószínű, hogy nem is lesz. — Egy lapnak, a mely a közügyet szolgálja mindent figyelemmel kell kísérnie s így ha valamit, úgy azokat a bizonyos félreeső helyeket, a mire célzást tesz nyilatkozatában, legelső sorban, még pedig egészségügyi szempontból. — Kár rossz akaratot tételezni föl ott, a hol az nincs s nem is volt. — M—a Budapest. A husvétii számba egyet beszorítunk. — Üdvözlöt a volt csurgóiaknak.

4009 tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíróóság mint telekközvyi hatóság közhírré teszi, hogy Salamon István végrehajtónak Horváth Verona és férje Globlek Boldizsár vhajtást szenvedők elleni 646 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. járásbíróóság területén levő Globlek Bódi és neje Horváth Verona tulajdonát kepező az őrtilosi 524. sztjkvben A + 1. sor 1087. hrsz. szőlőpincével a Szent-Mihály hegyen ingatlan 1068 korona, — az ugyan-ezen tjkvben A + 2 sor 1097. hrsz. (erdő ugyanott) 6 korona ezennel megállapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1900. évi április hó 17-ik napján délelőtt 10 órakor

Órtilos község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikialtási árának 10 0/0-át vagyis 106 korona 80 fillért és 60 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

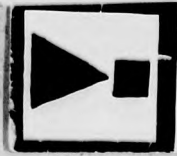
Kelt Csurgón, 1900. évi jan. hó 19. napján a kir. bíróság mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER
kir. ajlbiró.

317. sz. v. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bir. végrehajtó az 1881. LX. t. c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a csurgói kbíróóság v. 6315. 1899. sz. végzésel a csurgói takarékpénztár vhajtató javára Kis Ferenc (gergő) tsai gyékényesi lakosok ellen 260 korona tőkekövetelés és járulékal erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt, és 630 koro-nára

Singer és Wolfner könyvkereskedésben. Budapest Andrási-ut 10.

— **Szókimondó ujság.** Ha minden termelő a saját termését szállította volna; a közvélemény nem méltatlankodott volna annyit a zab fölött. A „Magyar Szó”, mely a zabügyet megérlette az ítéletre, a saját termését kínálja a közönségnek. A közönség már ítélte a termés fölött. Soba magyar lap olyan hsmar s oly egyenes uton nem jutott a közönség rokonszenvébe, mint a „Magyar Szó”, melyet általánosan magyar szó-kimondó ujságnak neveznek. És méltán. Az igazság pallosával állt őrt a magyar közélet kapui előtt, hogy a hipokrita álszenteskedés be ne törhessen oda. Kíméletlen, de őszinte szóval rántja le a leplet a hangzatos jelszavakkal dolgozó alakokról, a kiktől félti a magyarság ügyét. Mert nemcsak szavában magyar ez az ujság, magyar minden ízében, hitvallása a legszélsőbb sovinizmus, a magyarság nemzeti karakterének érvényesülése az egész vonalon. A „magyar Szó” minden rovata olyan hogy gazdagságban, frisségben és ötletességben egy laptárs sem versenyezhet vele, politikai hírvivata pedig valóságos szenzáció minden számban. A „Magyar Szó” esténként 5 órakor jelenik meg s így korán reggel már a vidék legtávolabbi részeiben is olvasható. Előfizetési ára egész évre 28 korona fél évre 14 korona, negyed évre 7 korona, egy hónapra 2 korona 40 fillér. A „Magyar Szó” kiadóhivatala Sarkan-tyus utca 3.sz. alatt van B.-pesten.

— **Uj ezüstpénz.** Nagy mozgalom indult meg az új öt koronás ellen, mert izléstelen és otromba. A mozgalom vezetői követelik hogy az ötkoronás helyett veressenek nyolckoronást négykoronást és kétkoronást. Miért? Azért, hogy könnyebben előfizethessen a magyar a *Kakas Márton*-ra, amely egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. és számonkint 20 fillér.

— **„Zenebonás emberek.”** Karcagon immár második kötete jelenik meg Tóth Mórnak, Ráday-kor egyik kiváló ösmerőjének és interpretálójának. Bűntényi elbeszélések ez a könyv címe. Előbűnk tárja e mű a régi rablóvilágot hátrányával, előnyeivel, az ő idyllikus szépségeivel, és jellemével, oly szép nyelven megírva oly magyaros zamattal hogy olvasáskor az ember oaképzeli magát az alföld pusztáira, a dombos vagy negyes vidékre, a tótenet színhelye szerint. Előbűnk tárja a „Zenebonás emberek”-ben a különböző betyár-típus. Látjuk a „Szökött katoná”-ban a sorsával kibékülni nem tudó, ravasz palócot, ki megszökik a katonaságtól, ki durva, szinte kegyetlen ugyan, de azért felkeresi, bár élete kockázatásával szerető édesanyját, csak hogy utoljára megölelhesse, csak hogy utoljára bucsút vessen tőle. Megfordul azonban az elbeszélés folyama a második részletben a „Mindszenti komiszárus”-ban már a betyár legnagyobb ellenségét, a pandurt ábrázolja Tóth Mór. Szól benne Rózsa Sándorról, a híres haramiáról beszél a komiszárusról, ki menyegzője napján is háttérbe állítja a maga mulatságát, előtérbe köteleltséget s kötelessége teljesítésében hal meg Rózsa Sándor golyójától találva. Ismét változik a színtér. A „Sobri Józsi”-ban látjuk a zsisánynya lett urat, ki bánatában válik azzá, s mint tanult ember még a zsisványok közül is kitűnik eszéssége által. Majd megújja a zsisványéletet; a Bakonyból, hol működött, visszamegy hazájába a Tisza mellé s azután becsületes emberré válik. Majd a forradalom utáni korból kap ki egy jelenetet, s azt írja le a „Karabély”-ban. A katonaság elől szökő legényt s vele menő kedvesének sorsát írja le e részletben. „Majd illus a városban” cím alatt az egyszerű fa-

lusi leányt írja le, ki szolgálatban állván, becsülete elvesztése után a Tiszában öli magát. A „Gyilkos” is agyike a kötet legérdekebb elbeszéléseinek. Megjelent és kapható Szódi S. könyvkiadónál Karcagon. — Ára 2 korona. Mult évben is megjelent már egy mű nevezett szerzőtől: „Jó madarak”, mely ugyancsak bűntényi elbeszéléseket tartalmaz. Ára 2 korona. Ajánljuk e művet igen tisztelt olvasóink figyelmébe.

— **Eredeti könyv a maga nemében!** Kiváló újdonság! Egyaránt való az ifjúságnak és az iskolának! a szakembernek és a laikusnak! a tudósnak és a művésznek! Minden állatkép csupa élet. Ez jellemzi legjobban ebben a munkában küzölt összes képeket. Az állatokat a maga valóságában, a maguk természetességében mutatni be, minden meszterkétség, minden cifrázás elkerülésével, — a célja ennek a könyvnek. A legtöbb természetrajzi, állattani képeskönyv az állatnak egy általános, a faji jellemét fejtűntető képet állítja eléjük, a mi könyvünk a faji jellem mellett az egyént mutatja be, a mint őt valóságban magunk előtt látjuk. A legtöbb állatkép kitömött példány után készül és a mily mértékben tudja a kitömő élethíven ábrázolni az állatot, csakis annyira lehet élethű az utána készült kép. A mi képeink mind élő állatoknak fényképezés útján készült másai, még pedig művésziesen plasztikus reprodukcióban. Nem csekély fáradságba, nagyon sok nehézségnek leküzdésébe került, a mig sikerült neki megtalálni a helyes módot, az alkalmas eljárást az élő állatok fotografiai felvételére. Nem mindennapi ügyesség, ropant nagy türelem, mindenek fölött pedig kiváló szakértelem kellett az állatoknak helyes beállítására. Dr. Heck L. a berlini állatkeri igazgatója, a kitűnő állatismerő, vállalkozott a nehéz munkára. Minden állat, a melyet ebben a díszes könyvben bemutatunk, közvetlen közreműködésével került a fotografus gépe elé, ő szabta meg a helyzetet, a melyben a felvétel megtörténjék, ő állapította meg azt a pillanatot, a mikor a gép működjék. Az élethűség, a kitűnő reprodukció mellett a képek nagysága is meg kell, hogy ragadja a szemlélő figyelmét. Ily nagy képekben még egy munka sem mutatja be az állatvilágot. Maguk az állatok a legérdekesebbek, a legnevezetesebbek. Akárhány van olyan közöttük, a mely természetrajzi, állattani munkában egyáltalában nem látható. Az europaszerte híres berlini állatkeri állományából vannak véve. A mellett, hogy a díszes könyv nevezetes és érdekes nagy állatokat állít eléjük, egy állatkeri sétát is pótol. Gyönyörködhetünk az állatokban, akárcsak az állatkerben magában látnók őket. Az egyes képekhez a magyarázatok nem száraz leírások, hanem vagy az állatleletből kiválogatott ellesett valamelyik mozzanat, vagy pedig az illető állatra vonatkozó adatok. Élvezettel, okulásal fogja olvashatni mindenki, a ki az állatlelet iránt érdeklődik. Maga az állatkép, az állatfotografia, a rövid szöveggel minden érdeklődőnek sokkal inkább fog emlékezetébe vésődni, mintha lapokra terjedő leírás olvasna róla. Meg vagyunk győződve arról, hogy a magyar művelt közönség, ugy szintén a szakkörök teljes mértékben méltányolni fogják azt az igyekezetünket, a melylyel ezt a díszes munkát, áldozatok árán, bárkinék magyar kiadásban hozzáférhetővé tesszük. Biztosra vesszük, hogy a magyar művelt közönség, valamint a szakkörök a munkát nagybecsű pártfogásukba veszik és biztos a reményünk, hogy „Az állatvilág pillanati fényképekben” minden művelt család asztalán, minden gyermekszobában, minden iskolában, minden szakember és művész könyvpolcán helyet foglal. Megjelenik 16 füzetben. Minden füzet ára 60 fillér. Egy-egy füzet 12 képpel, az egész munka összesen 192 képpel. Az egész munka ára diszkótésben 14 korona. Megrendelhető: Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) cs. és kir. udv. Könyvkereskedésében. Budapest, VI. Andrássy-ut 21. sz.

Aforizmak.

(Németből)

Kinek egy gyermeke van, az annak rabja, kinek hat van, az azoknak ura.

Mondd meg, hány dolgot utáltál már meg e világon s megmondom, mily öreg vagy már; mond, hány dolgot tud megörvendeztetni s megmondom mily fiatal vagy még.

Kiki legszívesebben látja felebarátját ott botlani, hol maga követett el botlást.

A káröröm az örömök legészintébbike.

Hol a rágalom harangja megkondul, ott mindjárt együtt van a hívők serege.

Csarnok.

Esküvőről.

(Egy rajz után.)

Szalad a csengős szán a ragyogó havon,
„Hejh, ma lehet csak szép az a csalfa [nagyon]

Fehér koszoruja de jól állhat fején!
Igy sóhajt valahol egy szomorú legény.
Hanem a völegény holdog ám rendkívül.
Hát a szép menyasszony, a ki mellette ül?

Legelő, legelő a menyasszony szánja.
Hosszu sorban halad a többi utána.
Országuton megy a lakodalmas menet,
A szomszédfalug meg sem áll — ha lehet,
Huzzák a cigányok, a úpség meg dalol,
Most puskadurranás hallatszik valahol,

Szalad a csengős szán a ragyogó havon.
„Hé, amott nem messze, az utban mi va- [gyon]?”

Ott terem a szánkó. Szép legény előtte,
Tulajdon kezével magát szíven lötte.
Fő sikolt a leány. Odaborul rája . . .
Egy sir lesz kettőjük hideg nyoszolája.

(Kaposvár.)

Hollóst István.

Sárka.

Irla: Tranbermann Elvira.

Jó darabig haladtak egymás mellett hangtalanul, ábrándozva . . . A férfi világos nyári ruhában a nő elegáns bicikli costumben.

Körülöttük a természet pompája, az élet, a ragyogás, szívükben s ajkukon az erőteltett közöny. Hallgatagon figyelték a madarak dalát, énekét s nem volt szavok.

A lány jukkerlány, a megte:tesült élvezet, társa a hétköznapi világ alakja. De szép ember és a mi fő, komoly. A leány minden, csak nem komoly.

. . . A szerelem ébredésének hónapja volt akkor, a szép május.

Talán illedelemből, hogy mégis beszél, jenek vagy — ki tudja tán incselkedésből odaszól a lány.

— Mondja csak Szántó, maga nem szándékozik biciklizni?

— Lehet, hogy elkezdem, de rabja nem leszek!

A lány találva érzi magát.

— Miért, mondja ezt nekem?

— Mert magára illik.

— Udvariatlan, miért?

— Mert mindeunél előbbre helyezi.

Sárka összeszorítja ajkait s kiesi kacsoi önkénytelenül ökölré kulcsolódnak. Hogy mer neki ilyet mondani ez a Szántó — neki, az elkényeztetett ünnepelet lánynak. Csak ne félne ugy a feltűnéstől, rögtön magára hagyja. Minek is jött épen melléje, mikor ugyanis tudja, hogy Sárka ki nem állhatja az ő bárdolatlan modorát. Eszébe sincs bocsinatot kérni durvaságáért. De ez még hagyján, mióta csak ismeri, mindig ugyszólván, gunyt az belőle, leckézteti, mint egy gyermeket, őt, kiért rajong a többi fiatalember, kinek bámulják szépségét, ismerik gazdagságát. S aztán ez a Szántó, ez a groteszk, esetlen ember. kinek egyedüli előnye, hogy szép, de nem tud biciklizni, sem evezni, még a temishez sem ért!

. . . Hallgatagon mennek tovább ismét. Körülöttük mély csend, a társaság messze

becsült szarvasmarha és egyébből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Gyékényesen alperesek lakásánál leendő eszközökre **1900. évi április hó 10-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok nyilvános árverésen az 1881. évi LX. t. c. 10. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben, illetve az 1881. évi LX. törvény-cikk 102. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az évi 1881. LX. t. c. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhivatnak mindazok, kik elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bír. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésük.

Kelt Csurgón, 1900. március hó 20-án.

CZIFFRAY KÁLMÁN
királyi bírósági végrehajtó.

2528. tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kismartoni takarékpénztár végrehajtónak Belovári (kis) József csurgói lakos végrehajtást szenvedő elleni 4000 forint tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a Belovári (kis) József tulajdonát képező a csurgói 1339. sz. jkvben A 1. 1-13 sor. 57/a, 883/a, 110. a., 899/a, 986/b, 1102/a, 1164/b, 1165/a, 1271/a, 1364/b, 1469/a, 1555/b, 1652/b, 1744/b. hrsz. alatt foglalt telkibirtokra 1455 ft — és a II. 1-2 sor 883. a. 1. 39. 883. a. 1 130. házszám alatt foglalt telkibirtokra az árverés 22 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1900. évi április hó 19-ik napján d. e. 10 órakor.

a tkvi. hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 0/0-át vagyis; 145 ft 50 krt, és 2 ft 20 krt készpénzben vagy az 1881. 60. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. július hó 15-ik napján.

kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER ÖDÖN
kir. albiró.

1703. tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Varga Józsefné szül. Dömötörfi (bariska) Katalin psztkirályi lakos végrehajtónak Dömötörfi bariska János és társai pátrói lakos végrehajtást szenvedők elleni 50 ft tőke követelés és jár. iránti végrehajtás ügyében a csurgói kir. jbiróság területén levő a pátrói 31. sz. jkvben A + 10. sor 1526. hrsz., (szőlő és pince a bucsai dűlőben) ingatlanból Dömötörfi (bariska) Julianna B. 1. — Dömötörfi (bariska) Judit férj Györfi Simon Józsefné és Dömötörfi (bariska) János B. 5. és 6. sorsz. alatt együttvéve kétötöd részt tevő illetőségére 99 ft 20 kr. — továbbá az 51 sor 5736. hrsz. (rét a régöci dűlőben) ingatlanból Dömötörfi (bariska) Julianna B. 1. Dömötörfi (bariska) Judit férj Györfi Simon Józsefné, Dömötörfi (bariska) János B. 1. 5. b. sorsz. alatti együttvéve kétötöd részt tevő illetőségére illetőleg a végreht. törv. 156. §-a alapján Dömötörfi (bariska) András B. 2. Dömötörfi

(bariska) Katalin B. sorsz. kétötöd részt tevő illetőségére és az árverést 66 ftban ezennel meghatározott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1900 évi április hó 9. napjának délelőtt 10 orakor

Pátró község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási árnak 10 0/0 át vagyis 9.92 és 6.60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. november 1-én 3333. I. M. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. július hó 13. napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

PRETTENHOFFER kir. aljárásbiró

3155. Tk.

1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kismartoni takarékpénztár végrehajtónak Hajszter János Hajszter József vajtást szenvedő elleni 500 kor. tőke követelés és jár. iránti vajtási ügyében a csurgói kir. járásbiróság területén levő a beleznai 136 sz. jkvben A + 2. sor 167. hrsz. telki birtokból Hajszter János és Hajszter József B. 1. és 2. sorsz. alatt kétötöd részt tevő illetőségére illetőleg az 1881.

évi LX. t. c. 156. §-a alapján Hajszter Terézia és Hajszter György B. 3. és 4. sorsz. alatti illetőségére is tehát az egész ingatlanra 40 koronában a megállapított kikiáltási árban, a beleznai 1001. sz. jkvben A + 1. sor 149. hrsz. 120 sz. Hajszter János és Hajszter József nevén álló ház udvar és kertré 570 korona kikiáltási árban — a beleznai 1020. sz. jkvben A I. 399. 1824, 1985, 2078, 2138. hrsz. alatt foglalt telkibirtokból Hajszter János és Hajszter József B. 1. és 2. sorsz. alatti fele részt tevő illetőségére illetőleg az 1881. évi LX. t. c. 156. §-a alapján Hajszter Terecz férj Pongrácz Józsefné és Pongrácz József B. 4. és 5. sorsz. alatt fele részt tevő illetőségére is, tehát az egész ingatlanra 268 korona megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1900. évi április hó 24-ik napján délelőtt 10 orakor

Beleznai község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 0/0 vagyis 4 kor. 57 korona és 26 korona 80 fillert, készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1900. évi január hó 8-ik napján a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Prettenhoffer kir. aljárásbiró.

M. K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A
KRISTÁLY
SZT LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDESEKBE
VENDÉGLŐKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

E lap kiadóhiva-
talában
HIRDETÉSÉSEM
felvételnek
CSURGÓN.

Árlejtési hirdetmény.

A somogy-megyei Szenyér községben, a község, mint róm. kath. hitközség, a róm. kath. iskolát valamint az ezzel kapcsolatos tanítói-lakot, a nagyméltóságú veszprémi Püspök Úr, valamint a Somogy-vármegye közigazgatási bizottsága által módosított és helybenhagyott terv szerinti felépítési kívánja.

Az ezen építkezést tárgyaló terv és feltételek, a **tapsonyi róm. kath. plébánia hivatal, mint a Szenyér község iskolaszéki elnökségénél** megtekinthetők és a tervek lemásolhatók.

Felhivatnak a vállalkozni kívánók, hogy **f. évi április hó 2-áig** ajánlataikat írásban adják be, vagy **április hó 2-án délelőtt 10 orakor Szenyér község iskolaépületében** tartandó nyilvános árlejtésen jelenjenek meg.

Az írásbeli ajánlatok beadása esetén kijelentendő, hogy az árlejtési feltételeket vállalkozó ismeri és annak magát aláveti.

Tapsony, 1900. évi március hó 10. én.

A szenyeri iskolaszék.